D·N
29/5 1954

Inga lättnader i skattebördorna!

På kan som finansminister Sköld uppträda som den perekte representanten för överetsstaten. Hans överlägsna tro på sin egen förträfflighet och ans hänfullt nedlåtande inställning gentemot alla som har n avvikande åsikt är det dominerande draget i hans debattkonst. Det visade sig inte minst på fredagen i riksdagens skattedebatt. Alla förslag till besparingar eller ändrad bokföring som rent statsfinansiellt kulle skapa ändrea siffror i alansen beträffande kostnaderna av finansministern som trolleriskonster. Endast hans egen av grova överslagsberäkningar fyllda udget var den riktiga. Det ill säga, här Sköld sökte åstadomma en viss gruppering i sin olitik av oppositionen. Högern, om gått emot sjukförsäkringens genomförande från nyåret 955 och även i övrigt prutat på den utgifter som är nyttiga i den socialdemokratiska ropagandan, ställdes i bättre ljus än folkpartiet. Här kunde finansministern veva med ilm på positivet: Där ser man t de skattelättnader som oppositionen har föreslagit är möjliga endast genom att man nagår de sociala reformerna i anten.

Hr Hjalmarson var emellertid in nog att inte tacka för lovorden. Han förklarade att högern i andra hand skulle rösta å folkpartiets förslag. Man är inom högern och folkartiet valt litet olika vägar att bereda möjlighet för ordentliga skattelättnader; folkpartiet har tänkt sig speciellt stora ättnader i lägre inkomstlägen. Den om det väsentliga är man ense: uttagningsprocenten bör inskas till 100 och kvarlåtenskapsskatten bör bort.

Det bör betonas att finansministern med ett ende slag log undan benen för den kamanj i skattefrågan som bedrivits i den socialdemokratiska ressen. Han hade sagt det edan i propositionen, och han idhöll nu att en återgång till 100-procentuttaget är den rätta metoden för en skattesänkning. Denna princip, antagen av samtliga demokratiska partier, kunde han trots sin betydande förmåga att komma kvickt runt hörnen tydligen ändå inte springa ifrån. Här står regeringen således kvar vid den av Morgon-Tidningen som oträttfärdig betecknade linjen. Med den raskhet i anpassningen som präglar tidningens hållning har man väl nu att vänta en uppsjudning från regeringsorganets sida kring de nyss så fördärvliga 10-procentsvariationerna som en riktig metod.

Men utrymmet att n u besvara denna metod, att sänka skatterna med en tiondel, saknas enligt finansministern: Metoden är enligt hr Sköld bra, men det faller honom inte in att använda den. De inkomstberäkningar som visat att en skattesänkning kan bäras med bevarad balans i budgeten på längre sikt var "farliga prognoser", och sådana ville hr Sköld på inga villkor ägna sig åt. Ja, han sade så, denne den största prognosmakaren och djärvaste spekulanten i vårt lands moderna ekonomiska historia. Inför tanken på skattelättnader blir han försiktighetens främste apostel — då passar ej ens de noggrannaste och mest säkerställda prognoser.

Som asocial sökte finansministern utmåla oppositionen därför att den varit med om vissa indirekta skatter — sprit-, skatterna — och nu ville sänka den direkta skatten. Bortsett från att det var fullständigt onödigt, ja, felaktigt av oppositionen att gå med på spritskattehöjningarna — om också av mindre omfattning än hr Sköld drev igenom — vad skall man säga om finansministerns egen politik att ta ut både högre indirekta och högre direkta skatter än oppositionen föreslår?

Den viktigaste sociala reformen i dagens läge vore en betydande skattelättnad. Nästan alla grupper i samhället känner det nuvarande skattetrycket som en tung börda. Hr Sköld kan fråga tjänstemännen, fackföreningsfolket, företagens ledare. Alla kan vittna om att skattelättnader står mycket högt, ja, högst, på önskelistan, att den socialdemokratiska skattepolitiken i förening med samma partis inflationspolitik drivit upp skatterna till en höjd där skattefeladen blivit ett av samhällets besvärligaste problem. Finansministern hänvisade till 1952 års ändring av tabellerna — som inte på långt när gav kompensation för de genom inflationen automatiskt stegrade skatterna. Han hänvisade också till den kommande taxeringsreformen, som skall göra fördelningen av skattebördan mellan löntagare och andra grupper mer rättvis. En utmärkt reform att döma av det som hittills har meddelats. Men inget alternativ till en verklig skattelättnad. Tvärtom — skall taxeringsreformen över huvud med i bilden, utgör den en särskild anledning till skattesänkning. Dess huvudsakliga verkan blir på längre sikt ändå bli att skattefusket blir mindre omfattande, att statsinkomsterna stiger genom bättre kontroll av grupper som hittills haft särskilda möjligheter att "komma undan".

För vårskrattet:
Ring på Jeeves!
Vårens
WODE-
HOUSE
12:50

Köttmonopolet tar struptag

Det är snygga saker som kommit i dagen om slakteriföreningarnas monopolpolitik ute i landet! Monopolutredningsbyrån skickade för en tid sedan en rundskrivelse till föreningarna och införde de konkurrensbegränsande avtal som föreningarna slutit. Dagens Nyheter gav i onsdagsnumret en sammanställning av vad motverpet inbringat. Det framgår av denna att föreningarna i flera fall upprätt som mycket avancerade monopolister. I fråga om hänsynslöshet då det gäller att få bukt med enskilda näringsidkare har godsägare och storbönder i slakteriföreningarna inte lämnat något övrigt att önska.

Det förefaller som om Kronobergs läns slakteriförening med sin ordförande, godsägare R. Aaby-Ericsson, skulle kunna aspirera på ett klart första pris bland köttmonopolisterna. I varje fall har monopolutredningsbyrån fått in en rad granverande avtal just från Kronobergs län. Vid det i andra sammanhang berörda Alvestaslakteriet bedriver föreningen en omfattande charkuteriproduktion. Den har i länet egen detaljförsäljning i 35 butiker och ett tiotal butiksbussar. Rådan för konkurrens från enskilda företagare har lett till groteska klausuler i avtalen. Affärsinnehavare har i ett par fall fått förbinda sig att inte konkurrera med föreningen inom länet, ja, att vid överlåtelse av affären se till att även den nye ägaren följer samma avtal. I något fall har man tvingat en köpman att sälja sin affär till föreningen med hotet att en privat köpare skulle avstängas från leveranser. I ett annat fall har försiktigheten gått så långt att man till och med infogat bestämmelsen att en affärsinnehavare icke får försälja sin skåpbil inom länet, där den kunde konkurrera med föreningen. Den normala vitessumman vid avtalsbrott i dylika sammanhang tycks vara 10.000 kronor.

Debatten hörde inte till de livligaste. Men den gav på nytt besked om något vi visste förut, men som det behövs påminnelse och åter påminnelse om för alla som får bära det hårda skattetrycket. Inga lättnader är möjliga om den nuvarande regeringen får hållas. Varje lindring måste pressas fram genom att oppositionen blir för stark för att det längre skall vara politiskt möjligt med blankt avslag på alla krav på lättnad. En helt ny skattepolitik, där lindringar i beskattningen utgör ett väsentligt led i den ekonomiska politikens utformning, kan åstadkommas endast genom att folket i val säger ifrån: Vi är trötta nu, vi vill antingen en ändring, ändligen få ett slut på den socialdemokratiska skatteutsugningen.

Hr Undén och flyktingarna

Herr Redaktör,

I anslutning till Ert svar på mitt brev om flyktingarnas politiska verksamhet ber jag få konstatera följande:

1. Ni finner det numera rimligt och rent av självklart, att flyktingars politiska verksamhet är underkastad begränsningar.

2. Ni är dock inte i stånd att ange de riktlinjer som därvid enligt Er mening bör gälla.

Sedan Er tidning i fem ledande artiklar dat grovkorniga småfeser över mig för min hållning i denna fråga, erfar nu läsekretsen — såvitt jag till min förfallna förvåning — att naturligtvis måste restriktioner gälla för flyktingarnas politiska verksamhet. På min fråga vilka dessa restriktioner är, blir Ni svarslös. Så mycket har Ni inte tänkt igenom problemet.

Angående UD:s ingripande i det speciella fall som gav upphov till hela diskussionen, har Ni nu nödgats förklara att Ni visst inte velat kritisera detta ingripande.

Tack, hr Redaktör. Det är tillräckligt. DN:s läsare bör nu kunna uppskatta Er kampanj i denna fråga till dess rätta värde.

Stockholm den 26 maj 1954.

Östen Undén

*

Herr Utrikesminister.

Ni upprepar i Ert senaste inlägg vad Ni skrev häromdagen, och jag blir därför nödsakad att delvis upprepa mig själv.

Vid intet tillfälle har jag påstått eller antytt att flyktingars politiska verksamhet aldrig bör underkastas begränsningar. Det är tvärtom för mig självfallet att denna fråga måste bedömas från fall till fall, beroende på den internationella situationen, på vederbörande lands ställning, på vilka flyktingar det gäller, på de syften och metoder de förfogar och säkerligen även andra omständigheter. Att jag inte är i stånd att formulera någon generell gällande regel för denna sak behandling är inte ett bevis på bristtand. reflektion. Tvärtom är jag övertygad om att var och en som tänker på saken måste komma till samma slutsats, och i själva verket har ju både i Sverige och i andra länder de mest skiljaktiga föreskrifter gällt under skilda förhållanden. Ni påstår mig vidare ha blivit nödgad att förklara att jag inte velat kritisera förbudet mot en exilregering i Sverige. Jag har aldrig kritiserat detta förbud; det är en sak som inte varit uppe i debatten.

Hela Ert brev är ett nytt försök att komma ifrån vad debatten och kritiken gällt, nämligen Edra egna uttalanden rörande flyktingarna i Sverige, närmast de baltiska flyktingarna. Ni har påstått — jag bevisar vid inte än en gång uppvisa Edra ord — att dessa flyktingar enligt i andra demokratiska länder liksom i Sverige gällande regler inte får utöva någon politisk verksamhet. Ni har haft totalt fel; regeln finns inte. Politisk verksamhet från dessa flyktingars sida är i princip tillåten både i Sverige och i utlandet i senast i dag innehåller tidningarna uppgifter om en sådan politisk aktion. Det torde i realiteten inte falla vara sig Er eller någon annan svensk politiker in att man nu skulle stadga ett förbud av den art. som Ni påstått redan vara generellt infört.

Ert brev söker alltså, såvitt jag kan se, besköja en fullständig reträtt. Ni fasthåller inte Edra tidigare påståenden, Ni hävdar inte att regering och riksdag bör tillämpa den regel som Ni angivit. Att Ni drar Er tillbaka under den dimbildning som består i framkastandet av helt andra frågor förstår jag mycket väl. Jag förstår också att en viss surmulenhet, för att inte säga tikka, utvecklas under reträtten. Muntra återtåg är en mäten okänd företeelse.

Herbert Tingsten

Toppeladugårds slott i Skåne donerat till Kulturen i Lund

Sydfasaden på Toppeladugårds slott.

Från Dagens Nyheters Malmöredaktion

MALMÖ, fredag.

Kulturen i Lund har fått motta en storartad donation genom att advokat Rolf Nordenstedt och hans maka till Konstbiblioteks Föreningen överlämnat Toppeladugårds slott med vissa park- och markområden samt ett kontantbelopp på 100.000 kr. Gåvan skall förvaltas av en stiftelse, benämnd Nordenstedtska stiftelsen. Meningen är att upplåta bostäder och rum, där museimän och andra vetenskapsmän skall kunna ägna sig åt forskning under tillfredsställande yttre betingelser.

Dessutom skall Kulturen ha möjlighet att ställa lokaler till förfogande för allmänt kulturella ändamål samt att till fromma för traktens folk bevara slottsparken och trädgården och för övrigt befrämja de skönhetsvärden som naturen har bjudet på.

I donationen ingår förutom själva slottet med tillhörande byggnader två arrendeegendomar på 350 tunnland. Stiftelsen skall styras av en nämnd, som förutom av stiftaren skall bestå av fem ledamöter, av vilka Kulturen utser tre samt landshövdingen i länet och rektorn vid universitetet vardera ett. Vidare har donatorn ansett stiftelsen som förmånstagare till en pensionsförsäkring på 90.000 kr. Donationen tillkännagavs på Kulturens årsmöte på fredagen, som hölls under ordförandeskap av landshövding G. A. Widell.

Föreningen består kalla advokat Nordenstedt till hedersledamot som ett uttryck av tacksamhet för hans och hans hustrus frikostiga donation.

*

Toppeladugård ligger i Grenarps socken, 19 kilometer sydöst om Lund. Slottet uppfördes på 1700-talet och ombyggdes 1918 av ryttmästare Johan Kuylenstierna. Toppeladugård lydde till 1720 under Höckersberga och tillhörde till 1900-talet släkterna Piper, Thott, Bennet och Wrangel von Brehmer. 1953 kom Toppeladugård i advokat Nordenstedts ägo.

DAGENS NYHETER
TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon 22 40 00
för riksanstalt: 22 40 20
Telegramadress: Dagenyheter
Postgiro: 1616 (för annonser)
nummer) 1617 (för prenumeration)
Chefredaktör: Herbert Tingsten (träffas säkrast kl. 12.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: Leif Ståhlberg
Redaktionschef och ansvarig utgivare: Sten Hedman
Dagens Nyheters Aktiebolag
Verkst. direktör: Helge Ståhlberg
PRENUMERATIONSPRISER
A.—Stockholmsupplagan
Stor-Stockholm, övriga tätbebyggelseområden landet
Månad ..... kr. 6:50 6:—
Kvartal ..... » 19:— 17:50
Halvår ..... » 37:50 34:50
Helår ..... » 75:— 69:—
ANNONSPRISLISTA
daterad 1/1 1954 tillhandahålles på begäran.
Dagens Nyheters tryckeri, Stockholm 1954.

Sju rattfylleristers fast i polisspärrar

Sju rattfylleristers och en bilånare fängslade. Stockholmspolisen under två timmar kring midnatt natten till fredagen, då spärrar ordnats vid utfartsena till Södertäljevägen, Värmdövägen och Norrtäljevägen.

Dessa åtta syndare var de största bland de 944 motorförden som kontrollerades. Dessutom körde två bilister utan körkort, medan 43 förklarade sig ha glömt sina. Två saknade skattekvitton (20 hade glömt dem) och sex radiolicenser. Trafikspärrarna anordnades mellan klockan 23.30 och 1.30.

*

Stockholmsstraktens hembygdskrets anordnar utfärd till Skokloster annandag pingst. Anmälan om deltagande göre till Samfundet för hembygdsvård.

*

talet och ombyggdes 1918 av ryttmästare Johan Kuylenstierna. Toppeladugård lydde till 1720 under Höckersberga och tillhörde till 1900-talet släkterna Piper, Thott, Bennet och Wrangel von Brehmer. 1953 kom Toppeladugård i advokat Nordenstedts ägo.

Riksdagssammanträden

Lördagen den 29 maj 1954
Första Kammaren kl. 10.00
Andra Kammaren kl. 10.00
Nord.råd.sv.del kl. 14.00

PRESSGRANNAR

Varför vara så irriterad och nervös? Den frågan riktar Eskilstuna-Kuriren (h) till hr Ohlins kritiker i jordbruksfrågan. Det står ju de andra partierna fritt att komma med sina förslag. Den goda viljan bör icke hänas. Den som finner den bästa utvägen är herrön värd.

Alldeles särskilt intressant vore det att få se högerns jordbrukspropagram framligt med en syntes av de divergerande intressen, som företräs av till exempel storjordbrukarna och tjänstemännen, för vilka grupper bästa partiet varmt tänmar. Men därjämte är man naturligt nog även spänd på att få veta, hur högern tänker sig framtiden. Menar den att jordbruksregleringen skall bestå evinnerligen? Den påstår sig ju vara hundraprocentig anhängare av den fria företagsamheten. Omfattar denna ståndpunkt även jordbruksnäringen eller gör partiet ett undantag för denna? I så fall vill man gärna veta hur högern ser på de mycket stora risker, som för den jordbrukande befolkningen själv och hela vår samhällsordning äro förbundna med en fortsatt statlig jordbruksreglering. Det säger sig självt att om denna blir bestående, så kommer det att automatiskt leda till att hela vårt jordbruk förvandlas till en statssocialistiskt behärskad sektor inom vårt näringsliv. Hr Hjalmarson får nog tänka över begreppet avpolitisering bättre än hans lättvindiga yttrande under jordbruksdebatten går vid handen att han hittills gjort.

Undras om inte både högern och koalitionspartierna börjat ana att den första reaktion man visade mot folkpartiets jordbruksprogram var lite för hastigt påkommen. Att avskaffa jordförvärvslagen, samordna jord- och skogspolitiken och kasta pris- och andra regleringar på jordbruksområdet över bord — för att nu nämna några viktiga punkter i folkpartiprogrammet — det räcker ändå långt som konstruktiv jordbrukspolitik.

Om man skulle sätta tro till Instrikesminister Hedlund, som på tisdagen besvarade högermannen Svärds interpellation om ordningstillståndet i de större städerna, har detta inte nämnvärt försämrats under de senaste åren, skriver Sydsvenska Dagbladet (h) Indigneras:

Och brottsligheten över huvud taget har enligt samme sagesman endast "genaka obetydligt" ökats i dessa städer under efterkrigsåren. Hr Hedlund hänvisade i det sammanhanget till statistiken över antalet polisanmälda brott per 1.000 invånare. Som jämförelseår tog han 1945!

Nu är det ju så, att krig skapar förvildning och moralupplösning även i neutrala länder. Det vore därför lika nog, om brottligheten åtta å tio år efter ett förlorande världskrig skulle vara lika hög som under krigets slutskede och tiden närmast därefter. Därtill kommer emellertid andra faktorer, som Inrikesministern borde känna till. Således begicks under kriget och tiden närmast därefter en mängd brott mot ransonerings- och övriga krigsbestämmelser, brott som självfallet upphört samtidigt med dessa bestämmelser.

Inrikesministern gjorde rätt i att ta saken lugnt — det intrycket har Expressen (fp), som återger några stillsamma ord av borgarrådet Bergvall:

Övermättan hemskt var tillståndet natteljd på Stockholms gator, då man bilade de skildringar som högerns partisekreterare Gunnar Sväre gav i första kammaren på tisdagen, när han fick svar på sin interpellation i frågan. Skildringarna kom från hr Svärds kvinnliga bekanta (naturligtvis anonyma, så att ingen skulle kunna kontrollera sanningshalten?).

Med rätta kunde nog hr Bergvall konstatera att klagoorop av samma halt och anning hade höjts så länge han kunde minnas;

Naturligtvis är inte tillståndet bra, men man löser inte de här problemen genom att bara stå och ropa på polis, flera poliser, massor av poliser. Det behövs andra mera djupgående saneringsåtgärder. Men där hade som väntat hr Svärd ingenting att komma med.

Den flinke hr Svärd har väl inget annat att göra efter inrikesministerns svar än att personligen eskortera sina bekanta genom staden. Den åtgärden borde kunna förmå även de korkbaste bland busarna att hålla sig undan.

Uppgifterna om att första kammarens talman, 81-årige Johan Nilsson, skulle ha beslutat sig för att avgå från nästa års utgång är tydligen grisna ur luften, finner Aftontidningen (s):

I ett uttalande för MT förklarar hr Nilsson att uppgifterna i varje fall inte emanerar från honom själv; han förmodar att man gissat att han ämnar avgå "ty om jag inte gör det nu blir jag 90 år innan nästa period är slut".

Där ser man hur lättsinnigt tidningarna kan handskas med nyhetsmaterialet. Att Johan Nilsson blir 90 år innan nästa period är slut kan naturligtvis inte vara något skäl för att han skall komma att avgå.

Man kunde ju låta första kammaren förvånna samtidigt med hr Nilsson — talmannen och kammaren verkar ju lika mycket för gamla.

En biljamilj
idealiska familjebilar

Standard 8, Standard 10 och Standard VANGUARD är tre idealiska familjevagnar — rymliga, ekonomiska och säkra i drift. De är syskon i samma "bilfamilj" — STANDARD — och hela familjen visas nu samlad hos oss.

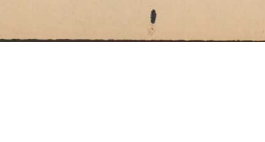

STANDARD "8"
Den tjusige, lättskötta familjebilen, elegant och modern utan överdrifter — bilen som är den stora sensationen i den lägsta prisklassen. En rymlig typ, inte minst bagageutrymmet. 4 dörrar, 4 växlar, toppenstilmotor...
KRONOR 6.650:-

STANDARD "10"
Standard 10 är den senaste nyheten från Standard-fabrikerna i England. Den 4-växlade toppventilmotorn på 36 hkr ger den stora energin och kommer att göra denna nya bil till storfavorit bland fordrande bilister.
KRONOR 7.850:-

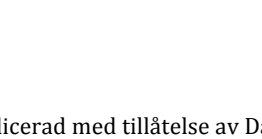

VANGUARD
För den som måste färdas i bil i ur och skur på vägar, som tävlar med varandra om att vara värst och ändå hålla ett uppsjunt tidsschema — är den trygga, pålitliga Standard Vanguard svaret.
Sänkt pris
NU KR. 9.950:-

HENRIKSONS
Bilaktiebolag
KARLAVÄGEN 67 · TEL. 63 02 70
SÖDERFILIAL: VRETENSBORGSVÄGEN 9, VÄSTBERGA · TEL. 19 02 70

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.